

| גליון 266 |

פרשת בא תשכ"ו

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת בא

לא תשאר פרסה וגו' (י, כו). פרסה מלשון וילון המפסיק. ואמרו שלא יהיה לנו שום מסך המבדיל בינינו וקדושתו של הקב"ה. כי ממנו נקח לעבוד את ה' - היינו מהמחיצה המפסקת בעצמה נקח לעבוד את ה'. כי מי שעניי שכל לו אזי כשוראה ח"ו שהיצר הרע מתגבר עליו אזי מכניע אותו ועובד על ידו את השיי"ת. מי שמזכהו השיי"ת, אזי בזה המחיצה של ברזל שמפסקת, עובד בזה את השיי"ת.

(ע"פ בית אהרן נז):

מה העבודה הזאת לכם (יב, כו). הרב המפורסם הקדוש ר' שלמה קארלינער זצוק"ל אמר, על פסוק (משלי כב, יד): 'שוחה עמוקה פי זרות', היינו מי שעושה הפה זר ומתועב, ואפילו מי שהוא אינו רשע ח"ו רק שהוא מרוחק מעבודה והיא זר אצלו נקרא גם כן רשע, וכמאמר בעל מסדר ההגדה: 'ירשע מהו אומר מה העבודה הזאת לכם, היינו שאפילו הוא מרוחק מעבודה ואין לבו שלם בעבודת השיי"ת ביראה ואהבה זהו גם כן רשע, ה' יצילנו.

(בית אהרן עז):

ואמרתם זבח פסח הוא לה' (יב, כז). בשם הרב הקדוש ר' שלמה קארלינער זצ"ל: 'ואמרתם זבח פסח הוא לה'', היינו כשאתם רוצים ליבוח את היצר הרע, 'פסח הוא לה' - פירוש אזי תפסחו ותקפצו אל ה'.

(שם)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

בכל מצב

הרה"ק מסטאלין היה בלודמיר בעת שירו את רבו הקדוש, וביקש שיטעם מעט קודם קידוש. אמר לו: היינטיגע יונגעלייט, וואס עס מאכט זיך עפעס פארגעסט מען שוין פון גאט [-אלו הם האברכים של ימינו, רק קורה משהו וכבר שוכחים מה?].

(שמע שלמה השלם והמפואר ענינים אות אות קל)

עיטורי קדוש

כי כיון שהכל מאתו יתברך ורצון ה' יתברך הוא שיהיה האדם כעת במקום הזה, מסתמא גלוי לפניו יתברך שזה המקום לא יגרום שום מניעה חס ושלום לעבודתו יתברך, רק המניעה הוא מצד האדם, ע"כ. המילה "מקום" אינה מתייחסת רק למקום פיזי, אלא גם ל"מצב". כלומר: שום מצב שבו אדם נתון, אפילו מצב גורא חס ושלום כדוגמת פציעה קשה כתוצאה מירי, אינו יכול לעכב אותו מלעבוד את הבורא בכל כוחו ובכל נפשו.

נוסח נוסף

אידי דחביבי נציג גרסה נוספת לסיפור זה, אם כי המשמעות אחת היא, כפי שמופיע סיפור זה בספר 'מאמר מרדכי', מערכת רבינו אות יג: ידוע שהרה"ק מקארלין נורה ונפגע מכדור באמצע תפילתו ביום שבת קודש. באותו זמן בזזו הקוזקים את כל העיר, ולא היה בנמצא יין כשר לקידוש, וסירב הרה"ק לטעום קודם קידוש. ושלדלוו אנשיו שבמצבו בהיותו פצוע יטעם משהו. וענה להם: היינטיגע יונגעלעט צוליב א קלייניקייט איז רעכט ביי זיי צו מבטל זיין איסורים (-אברכים של ימינו, בגלל דבר קטן נכון בעיניהם לבטל איסורים). ואילו בספר 'ספרן של צדיקים' מובא שרבינו סירב שיטפלו בפצעיו ולהוציא ממנו הכדור מחשש חילול שבת, וכך מסופר שם: 'תלמידו הרב הקדוש רבי אשר הגדול מסטאלין זי"ע רצה שיוציאו ממנו את הכדור מרגלו בשבת, ולא הניחו הרה"ק מקארלין ואמר, וכי בשביל דבר קטן כזה ישכחו מבורא כל עולמים, ולא הוציאו ממנו הכדור.

הקפדה על קלה כבחמורה

סיפור מרטיט זה התרחש בשבת האחרונה לחיי רבינו. כידוע, בעת תפילת שבת קודש, נורה רבינו ונפגע מחיצי מוות שנורו על ידי פורעים ארורים. לאחר התפילה כשביקשו לקדש על היין, התברר שאין יין בנמצא, שכן הפורעים בזזו את כל העיר. תלמידו הרה"ק רבי אשר הגדול מסטאלין זי"ע, הפציר בו לטעום מעט קודם קידוש מחמת הסכנה שבה היה נתון, אך רבינו סירב בתוקף. בנימוק שבגלל דבר כזה אין לבטל הלכה פסוקה. ממעשה זה אנו למדים מקצת משגב גדולת מדרגתו הגבוהה של רבינו. דרכו הייתה לעבוד את ה' בדקדוק נמרץ, ובהקפדה על קלה כבחמורה, מבלי סתיה כחוט השערה מההלכה. אפילו במצב גורא זה, בו הוא מוטל מתבוסס בדמו מהפצעים החמורים והיה בסכנת חיים (כפי שאכן היה לבסוף שנפטר מפצעיו), גם אז לא העלה על דעתו להקל ולטעום משהו קודם קידוש.

משנת חיי

ענין זה של "עבודת ה' בכל מצב" היתה משנת חיי של רבינו. ידועה אמרתו היסודית על דברי המדרש "שלא יהיה לבך חלוק על המקום", שפירש כך: "יש בני אדם כשהם באיזה מקום ואינם עובדים לה' יתברך אומרים שהמקום גורם, כי אם היה באיזה מקום אחר בוודאי היה עובד לה' יתברך. על זה אמר המדרש שחלילה לומר כן, לזה אמר שלא יהיה לבך חלוק על המקום, כי לא המקום גורם חס ושלום איזו מניעה לעבודתו יתברך,

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיתו. (רבי אשר מסטאלין)

לפרטים אודות לינה במלון לודמיר באמצע השבוע, ארגון קבוצות לשבתות, או הכנסת אורחים והמקווה בבית רבינו

04-30-10-900

או במייל: A023011122@GMAIL.COM

נא להתקשר למשרדי
הכנסת אורחים לודמיר

סיכום השבת ההיסטורית

סיכום השבת ההיסטורית פרשת שמות תשפ"ו בעיר לודמיר

סמוך ונראה לציון קדשו של רבינו קודש הקדשים רבי שלמה בן יוטא מקארלין ז"ע

לרגל המעמד האדיר "הכנסת ספר תורה" לכבוד נשמתו הטהורה של רבינו הקדוש ז"ע.

מתולדות אליעזר שליט"א, אשר במהלך הסעודה הנעים במאמרי הנפלאים במעלת השב"ק, וכן השמיעו חסידים ואנשי מעשה אמרות טהורות מבארו הזך של מרן רבינו הקדוש רבי שלמה בן יוטא ז"ע.

בסעודת צפרא דשבתא נעמד הרה"ח ר' יוסף אליהו שליט"א, ונשא דברים נרגשים מעומק לבבו. פירט באוזני כל הנוכחים את כל מהלך נפילת בנו מחמדו למשכבו, הצער הגדול וההתמודדות היומיומית, בצירוף דברי אמונה יוקדים ופרקי ביטחון איתנים – איך לקבל הכול באמונה שלמה ותמימה שהכול לטובה גמורה, וכמה יש להאמין ולבטוח שישועה קרובה לבוא.

אחר כך הרהיב ר' יוסף אליהו שליט"א, וסיפר על התקשרותו למקום הקדוש, חלקת מחוקק ספון, ציונו הקדוש של רבינו שלמה, המהווה עבורו מקור חיזוק ועידוד בכל עת ועידן. על הדרך בה הוא ניגש לפני ציון הקדוש והוא משוחח ומבקש מאת הרבי ז"ע, ממש כמו שעומדים לפני רבי חי וקיים, כי רבינו ז"ע שומע כל תפילה ונמצא על ציונו כמו בחיים חיותו ממש, פשוטו כמשמעו.

אחריו נעמד ר' יואל איצקוביץ, וגולל את סיפור נסיעתו הראשונה ללודמיר, מרגע לרגע וכהרף עין, ועל ההחלטה לארגן כתיבת ספר תורה. ר' יואל פירט על כל תהליך גיוס התרומות, ואת כניסתו של הנגיד ר' יוסף למלאכה ברוח נדיבה. והסיום המרגש בלילת בתו ליבא תחי' לאחר תשע שנות ציפייה, ביום שישי י' בסיון, לפקודת השנה מיום ההילולא רבה. מעט לפני פרוס

השבת, התקשר ר' יואל לידידו ר' יוסף ברנשטיין ובישר לו בדמעות על הולדת הבת, והתברר שבדיק באותה שבת חוגג ר' יוסף את שבת העליה לתורה לבנו, והיה זה מעין סגירת מעגל.

במוצאי שבת התקיים מעמד תפילה אדיר על ציון קדשו של רבינו. קדם לכך מעמד 'הכנה דרבה' בבית רבינו, יחד עם כל הציבור הקדוש, במהלכו נשא דברים נרגשים הגאמער ר' שלמה שפיירא הי"ו, שזיכין והכשיר את הלבבות בדברי שיר וחרוזים מרגשים ומעוררים.

משם צעדו לעבר הציון הקדוש לתפילת רבים, בקול זעקה ותחנונים רבים לישועתן של ישראל, ובעיקר ובפרט לרפואת הילד חיים אריה ירמיהו בן אסתר, בהשתתפות כלל הקהל הקדוש. בעיצומו של המעמד ומול ציון הקדוש, נעמד הרה"ח יוסף אליהו שליט"א יחד עם בנו מחמדו, ומעומק לבו ביקש והפיל תחינתו לפני הצדיק שיפעל מאת הקב"ה לרפואת בנו שיחי', מאוצר מתנת חיים. מעיני כולם ירדו נחלי דמע, כשר' יוסף אליהו ביטא במילים פשוטות את בקשתו לרפואת בנו למען יוכל לגדלו כאחד האדם ולשלוח את ילדו הקט ללמוד תורה ככל ילדי ישראל הבראים. ובאמונה יוקדת סיים, אף על פי כן אני מאמין באמונה שלמה שהכול מאת הבורא ית"ש, וכולם יחדיו יצאו בשירה אדירה של אני מאמין ... שעה ארוכה נמשך מעמד התפילה בלבבות מורתחים, בקולות זעקה ובקשה הבוקעים שערי רקיע, ובשערי דמעות כי לא נשלבות, במהלכו נאמרו יחד י"ג עיקרי האמונה, וכן סדר התהילים שהודפס בקונטרס חדש "בקודש הקדשים", עם פרקי תהילים הנהוגים לומר בציון הקדוש, לפי הגילוי החדש שהתגלה בכ"ב בתמוז האחרון, והתפרסם כאן בגיליון 251.

לאחר מכן נערכה ברוב פאר והדר סעודת מלווה מלכה גדולה וחגיגית, לרגל יום ההולדת השביעי לילד החביב חיים אריה ירמיהו בן אסתר לרפואה שלמה, מתוך אמונה איתנה אשר בכוחו של רבינו יחי' לו הבורא מזור ותרף ורפואה קרובה לבוא, ומי יתן שעד לשנה הבאה ביום ההולדת השמיני, כבר יהיה בריא אולם בבריאות השלמה, בתוך שאר חולי ישראל, אמן.

שמונים ושלוש שנה חלפו מאז אותו חורף נורא של שנת תש"ג. שלשת אלפי יהודי העיר לודמיר האחרונים הי"ד מובלים לדרום האחרונה, ומצטרפים לשמונה-עשר אלף אחיהם שכבר עלו על המוקד. בא קיצה של לודמיר המעטירה, שוממה היא אבלה ובוכייה כי אבדו בניה הקדושים ועלו בסערה השמימה.

ערב שבת קודש פרשת שמות תשפ"ו.

קרוב למאה אורחים נכבדים וחשובים, צועדים ובאים בשערי העיר לודמיר ברינה וצהלה. אדמת הקודש בה חלקת מחוקק ספון, רבינו קודש הקדשים רבי שלמה בן יוטא. העיר שוקקת חיים, מלאה ביהודים בעלי צורה ושיבה, חסידים ואנשי מעשה, ובראשם האדמו"ר מתולדות אליעזר שליט"א. שוב מלאים רחובותיה של לודמיר כבראשונה טרם חורבנה הנורא; שוב מתהלכים בה חסידים בלב פועם לחסות בצל קודש הקדשים רבי שלמה מקארלין הנמצא באוהליו שעל קברו, כמו בחיים חיותו.

הלבבות פועמים ברגש לקראת המעמד האדיר, אשר בפניא דמעלי שבתא קדישא יחל בהדרו: 'הכנסת ספר תורה', לכבוד נשמתו הטהורה של קודש הקדשים רבינו רבי שלמה ז"ע.

כשעתיים לפני פרוס השבת קודש את כנפיה על לודמיר, יצאה התהלוכה הגדולה לכבודה של תורה מהמלון אל ביהכ"ס שב'בית רבינו'. בחוץ שורר קור מקפיא עצמות, והעיר כולה מכוסה בשלג צח, ובתוך שבילי העיר המושלגים צועדים בצוותא קהל המשתתפים הגדול בלהבת אש יוקדת, נושאים את ספר התורה תחת החופה, קולות השירה והזמרה מתרוננים ועולים, והציבור מרקד ומפזז בעוז וברגש עצום.

לאחר שהגיעה התהלוכה לעבר 'בית רבינו', גברו ריקודי הקודש בכל עוז ותעצומות, כשהס"ת נישא בידיו של הרה"ח ר' יוסף אליהו ברנשטיין שליט"א. הוא הגבר אשר נטל לידיו את דבר כתיבת הספר לאחר זמן רב שמלאכת הכתיבה עמדה מלכת, לזכות ולכבוד רבינו הקדוש, והושלם הספר לעיי"נ אחותו הצדקנית מרת רחל פערל בת הרה"ח המפואר ר' אשר יהושע ברנשטיין שליט"א, ולמען רפואתו השלמה במהרה ובקרב ממש של בנו חביבו חיים אריה ירמיהו בן אסתר. הרה"ח יוסף אליהו רקד עם ספר התורה, כשבידו השניה הוליק את העגלה עם בנו מחמדו, מתוך ריקדה של שמחה ותפילה מעומק הלב לישועה קרובה בזכותו של הצדיק. עין לא נותרה יבשה נוכח ריקוד מרגש זה.

כאן יצא לעומתו במחול גדול של שמחה, הרה"ח יואל איצקוביץ הי"ו, אשר טרח ועורר רבים להיות שותפים לכתיבת הס"ת בצפייה לישועה בז"ש, כאשר בידו האחת אחז את ספר התורה, ובידו השנייה הוליק את עגלת התינוק ובה בתו התינוקת, שזה עתה נולדה בזכותו הגדולה של רבינו שלמה ז"ע, אחרי שנות ציפייה ארוכות.

דקות אחדות לקראת זמן הדלקת נרות השבת, הוכנס ספר התורה להיכל, לקול שירת ההמונים - 'שאו שערים ראשיכם והינשאו פתחי עולם'.

מנחה וקבלת שבת, ברוב דבקות ולהבת שלהבת, במחיצת רבינו הקדוש שאמר: 'אם היו יודעים את טעמו הערב והמתוק של השבת, היו עוזבים הכל ורצים אחר השבת קודש'.

סעודת השבת נערכה בדיבוק חברים וקירוב לבבות מיוחד, בראשות אדמו"ר

